

नान्त्यैर्नांन्यावसायिभिः” मनुः । २ कृतलेपने ३ समन्तात् लिप्ते च अवलीढ ति० अव+लिह-क्त । १ भक्षिते २ कृतावलेहे ३ जिह्वा-
येणास्त्रादिते ४ व्याप्ति च “अस्त्रज्वालावलीढप्रतिवज्जल-
धेरन्तरौर्वायमाणः” वेणी० । “पतन्निष्ठावलीढश्च शुना
संसृष्टमेव च” मनुः ।

अवलीला स्त्री अवरा लीला । १ अनायासे २ अनादरे च ।
अवलुञ्चन न० अव+लुञ्च-ल्युट् । १ छेदने २ उत्पाटने
३ केशादेरवन्धने ४ अपनयने “दूराद्गुजो ब्रणौष्ठस्य
सच्चिदष्टेऽवलुञ्चनम्” च । कुशु० । [अकृतवन्धने च ।
अवलुञ्चित ति० अव+लुञ्च+क्त । उत्पाटिते अपनीते
अवलुण्ठन न० अव+लुठि-भावे ल्युट् । भूमौ पतित्वा परि-
वर्तने (लोटा) ।

अवलेख पु० अव+लिख-भेदेने भावे षञ् । अवभेदेने “वंशा
वलेखसंयुक्ते मूले चाजाविके भिषक्” सुश्रु० ।

अवलेप पु० अव+लिप्-भावे षञ् । १ गर्वे “प्रियसङ्गमेजन-
वलेपमदा” भाषः बलावलेपादधुनापि पूववत्” भाषः ।
“शेरावतमदावलेपलूनापारिजातशाखा” काद० । २ लेपने
३ भूषणे ४ सम्बन्धे च ।

अवलेपन न० अव+लिप-भावे लुट् । १ विलेपे, २ चक्षणे,
३ सम्बन्धे ४ गर्वे च । करणे लुट् । ५ चन्दनादौ ।

अवलेह पु० अव+लिह-वञ् । १ जिह्वाभ्येष्टास्त्रादने । कर्मणि
षञ् । २ तदास्त्राद्ये औषधादौ च । “अतोऽवलेहान्वक्ष्यामः
खदिरासननिम्बराजद्वयशालसारकाथे तत्सारपिण्डान्
क्षालयिष्यान् प्रक्षिप्य विपचेत् ततो नातिद्रवं नातिसान्द्रं
भवतायं तस्य पाणितलपूर्णमप्रातराशोमधुमिश्रं लिङ्गा
देव सालसारादौ न्यपोधारग्वधादौ च लेहान्धारयेत्”
इति सुश्रु० । [द्ये मधुप्रभृतौ द्रव्ये ।

अवलेह्य ति० अव+लिह-कर्मणि यङ् । जिह्वाभ्येष्टास्त्रा-
अवलीक पु० अव+लुक्-लोक-वा षञ् । दर्शने चाक्षुषज्ञापे
“दृष्ट्वाङ्गभङ्गनयनमोलनाङ्गावलोककत्” सा० द० ।

अवलोकन न० अव+लुक्-लोक-वा ल्युट् । १ दर्शने, २ अक्षु-
सन्धाने च । “न वभुवुरवलोकनक्षमाः” रघुः । करणे
ल्युट् । ३ आलोके, ४ नेत्रे च । योगनिद्रान्तविषदैः
पावनैरवलोकनेः” रघुः ।

अवलोकित ति० अव+लोक-अस्मि णि क्त । १ दृष्टे । भावे क्त ।
२ दर्शने न० । ततोऽप्यर्थेऽच् ३ बुद्धभेदे पु० ।

अवलोकित्वा ति० अव+लुक्-लोक वा णिनि स्त्रियां ङीप् ।
वीचके दर्शके “तव प्रिय ब्रह्मरामलोकिणः” कुसा० ।

अवलीप पु० अव+लुप-षञ् । १ खण्डने २ नाशने ३ विलोपने
“यदध्वदधरावलीपन्यत्” भाषः । [अलुक्ते ।

अवलीम पु० अवलम्बं लोम आलुक्लम्बं प्रा० त० अच् समा० ।
अवलङ्गुज पु० अवलङ्गोरशोभनाज्जायते जन-ड । १ सोमराजी-
लतायाम् । (हाकुच) २ असाधुजाते ति० ।

अववर्षण न० अव+वृष-भावे ल्युट् । कृतवर्षणे । “स्वप्न
नदीतरणाववर्षणामेध्यदर्शनप्रयाणेषु त्वं सक्तकालद्रव्यै-
कार्थत्वात्” कात्या० १।७।१३ । “तथा नदीं वृष्टिञ्च
कृतस्नामेवामिसन्धाय मन्त्रं प्रयुञ्जे न चावान्तरनिद्रां
नाथेकं स्नोतः, नाथेकां वर्षधाराम् तस्मात् सक्तप्रयोगः
तत्र नदीसन्तरणे स्नोतसां भेदेऽपि नदीद्रव्यैकत्वात्
सकृन्मन्त्रः अववर्षणे कालैकत्वादेव” कर्कः ।

अववाद पु० अव+वद-षञ् । १ निन्दायाम्, २ विश्वासे,
३ अवज्ञायाम्, ४ अवलम्बने च ।

अवश ति० नास्ति वशमावत्तत्वं यस्य । १ अस्त्राधीने, २ कामादि-
परवशे, ३ पराधीने च । “जग्ध्वाह्यविधिना मांसं
प्रेत्य तैरद्यतेऽवशः” मनुः । कार्यतेऽह्यवशः कर्म सर्वः
प्रकृतिजैर्गुणैः” “कार्यतेऽह्यवशोऽपि सन्” इति च गीता ।

अवशस् ति० अव+शनस्-क्लिप् । अववादे अवशंसने “अव-
शसा निःशसा यत् परागसो पारिम जाप्यतो यत्क्ष
पन्तः” अथ० ६।४५।२ ।

अवशातन न० अव+शद-णिच्-तङ् ल्युट् । १ नाशने २ शीर्यता
करणे । “मांसानामवशातनं श्वयुर्दे शकोय” इति सुश्रुतः

अवशिरस् ति० अवनतं शिरोऽस्य प्रा० ब० । अवाङ्मस्तके ।

अवशिष्ट ति० अव+शिष-क्त । १ अतिरिक्ते, २ परिशिष्टे,
३ अधिके च । “सुराकामद्यूतकृतं दण्डशुल्कावशिष्टकम्”
या० सूट० “वाजिभ्योवाजिनमिति श्रुतौ वाजिनं आभि
जाववशिष्टं जलमिति रघु० ।

अवशीभूत ति० न वशीभूतः । अनायत्ते । अवशीकृतोऽप्यल ।

अवशीर्ष (क) ति० अवनतं शीर्षं यस्य सा कप् । १ अवाङ्मस्तके ।
अवाक्शीर्षाख्ये सुश्रुतोक्ते २ शय्यादोषभेदे पु० “अवाक्
शीर्षे दीर्घन्युज्जोत्तानसङ्कुचितदेहस्थिततादक्षिणपार्श्वशा
यिनः प्रदानमिति सप्त शय्यादोषा” इति । ३ नेत्ररोगभेदे
नेत्रव्यापदोऽभिधाय “अतिपोद्धितवहोषान् विधिं चाप्यव-
शीर्षके” इति सुश्रुतः ।

अवशिष पु० न० अव+शिष-भावे षञ् । १ कृतपदार्थस्य शेषे
२ समाप्तौ च “तोयावशेषेण हिमाभमभ्रम्” भट्टिः कर्मणि
षञ् । अवशिष्टे ।